butlletí informatiu

setembre 2018

Agrupació Excursionista "Catalunya"

EXCURSIONISME, PAÍS I CULTURA

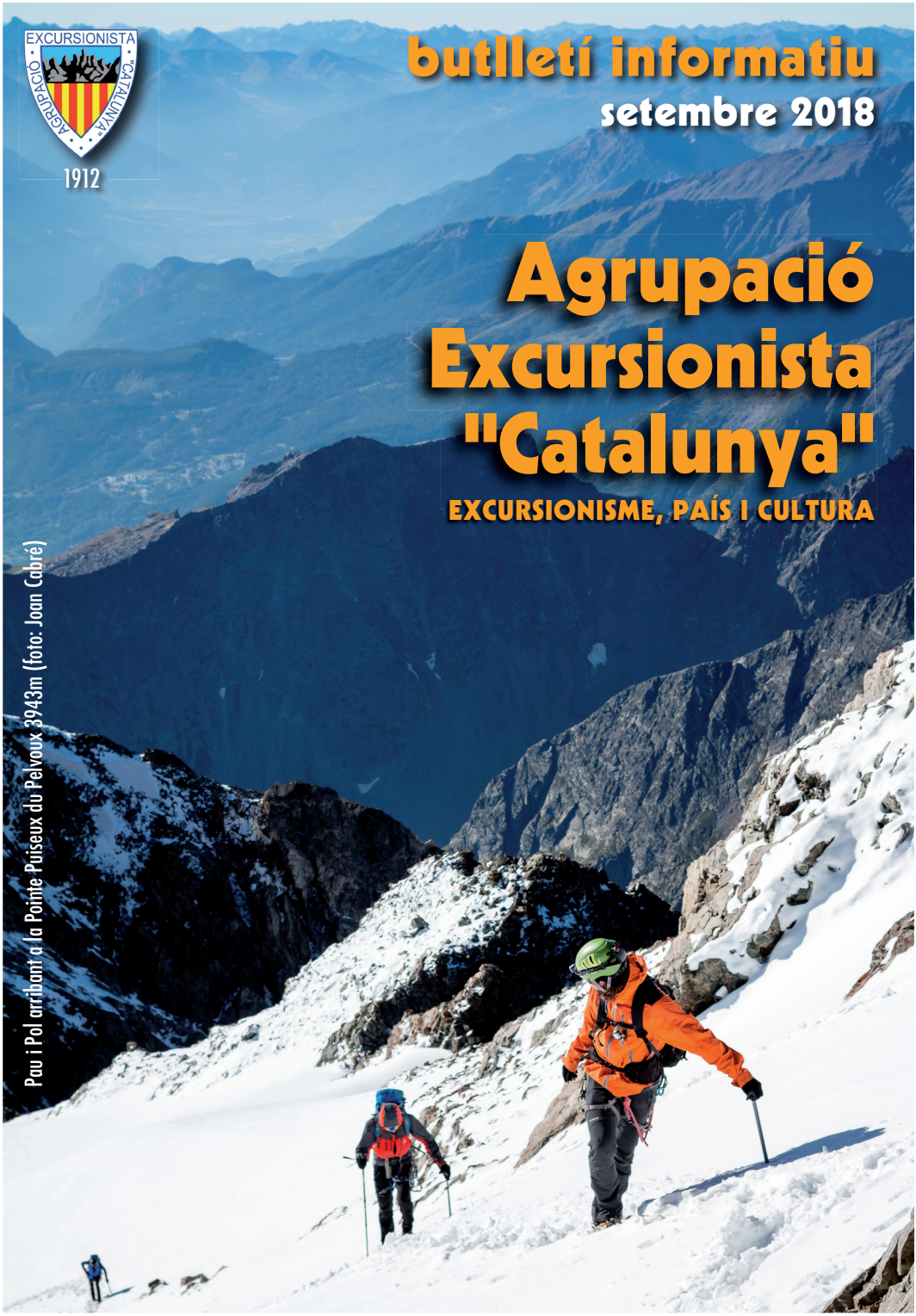

Pau i Pol arribant a la Pointe Puiseux du Pelvoux 3943m (foto: Joan Cabré)

Via de la Gavina. Xavi Diaz al tercer llarg

ÍNDEX

3 EDITORIAL: 11 de setembre
4 Diada de Catalunya
5 SEAM: Campament estiu massis dels Ecrins
11 SEAM: Via de la Gavina al Goro Frigi
13 MUNTANYA: Flama del Canigó 2018

AGENDA D'ACTIVITATS:

15 CALENDARI setembre; Campament de tardor al Maresme
16 SENDERISME: Montnegre
17 SEMPREPODEM: Puigpedrós
18 MUNTANYA: Dimecres al sol
Calendari cultura-senderisme
19 Glacera; Pessebre 2018; Normes generals
20 SENDERISME, vinyes i estrelles
21 CALENDARI muntanya
22 Ha passat
23 GLACERA: Una cascada de gel per gaudir
25 SEMPREPODEM: Tossa Plana de Lles
27 L'ITINERARI: Turó de la Torre de Castellnou
30 AEC: Altes; Diversos; Normes Generals

editorial

ONZE DE SETEMBRE

Ofrena floral al monument a Rafael Casanova

La mitificació de l'11 de setembre de 1714 va començar amb els escriptors de la Renaixença, com en el cas de Víctor Balaguer qui en el seu "Història de Catalunya i de la Corona d'Aragó" va escriure sobre la caiguda de Barcelona:

Així va ser com va sucumbir Catalunya. Va lluitar i va combatre fins a l'últim moment en defensa de les seves llibertats pàtries. Sigui venerada sempre pels descendents d'aquells esforçats homes la bona memòria dels que van preferir morir abans de renunciar a la llibertat, i siguin els que van sucumbir en la lluita, màrtirs del seu deure, un exemple i model dignes de ser imitats i seguits per les generacions futures.

La primera commemoració l'11 de setembre es remunta a 1886 quan diversos joves nacionalistes catalans, membres del Centre Català presidit pel republicà Valentí Almirall, van celebrar un funeral a la Basílica de Santa Maria del Mar; al costat de la basílica es troba al Fossar de les Moreres, on suposadament es van enterrar a molts dels defensors de Barcelona en 1714 en memòria dels que van morir «en defensa de les llibertats catalanes destruïdes per Felip V amb la presa de Barcelona, l'11 de setembre de 1714». Narcís Roca Farreras, considerat el primer independentista català, va qualificar la celebració com «Nostre 2 de Maig» perquè, segons ell, a Barcelona es va combatre com a Madrid contra un invasor estranger. No obstant això, el Capità General de Catalunya va aconseguir que el bisbe prohibís al canonge Jaume Collell que pronunciés l'homilia que tenia preparada.

Cal esperar a 1891 perquè es celebri el següent acte commemoratiu. Es va tractar d'una vetllada organitzada pel Foment Catalanista en honor dels caiguts de 1714, acte que es va repetir a l'any següent. Va ser en 1894 quan es va celebrar la primera ofrena al monument a Rafael Casanova. El monument dedicat a Rafael Casanova, el conseller en cap ferit en la presa de Barcelona per les tropes borbòniques, havia estat inaugurat el 1888, coincidint amb l'Exposició Universal. Les autoritats van seguir de prop les activitats catalanistes i el 1896 va ser segrestat el número especial que el diari "Lo Regionalista" dedicava a la Diada.

El 1897 va haver-hi de nou una ofrena floral al monument de Rafael Casanova organitzada aquest cop per la Joventut Excursionista Els Muntanyencs, acte que

van repetir el 1899 cantant també l'himne Els Segadors.

A partir del 1901 la Diada va començar a popularitzar-se i el 1905 i 1906 es van celebrar els primers actes unitaris. A partir de 1913 a més de l'ofrena a Rafael Casanova també es va celebrar un acte al Fossar de les Moreres, lloc on en 1915 es va col·locar una placa amb els versos d'un poema patriòtic de Frederic Soler, més conegut com Serafí Pitarra "El Fossar de les Moreres no s'enterra a cap traïdor / fins i tot perdent nostres banderes serà l'urna de l'honor". Un any abans, el 1914, l'estàtua de Rafael Casanova havia canviat la seva ubicació inicial al costat de l'Arc de Triomf per ser traslladada a la Ronda de Sant Pere on es troba en l'actualitat.

Aquest any més que mai la nostra Agrupació hi ha de ser present.

DIADA DE CATALUNYA

OFRENA FLORAL AL MONUMENT DE RAFAEL CASANOVA

Com cada any participarem a l'homenatge a la memòria dels herois que lluitaren per les llibertats del nostre poble. Ens trobarem al local social de L'AGRUPA a les 8:30 del matí i anirem fins el monument, a la Ronda de Sant Pere.

MANIFESTACIÓ

Igualment participarem, a la manifestació convocada a la tarda a la Av. Diagonal amb el lema "FEM LA REPUBLICA CATALANA".

Si encara no esteu inscrits i voleu estar amb gent de l'Agrupa, cal que us apunteu als trams 33, 34 o 35, que corresponen a Sagrada Família.

Qui ho vulgui, ens trobarem a les 15:30 a Padilla-Provença.

CAMPAMENT D'ESTIU SEAM I GRUP JOVE

Massis dels Ecrins – agost 2018

Text i fotos: Joan Cabré

Mont Pelvoux – Rochers Rouges, Glaciar des Violettes, Arête NE i l'accident

Pujant per primer cop aquest imponent i abrupte cim ens emportem una bonica sorpresa, una ascensió per recordar i la sensació que si fos un quatre-mil, la quantitat de gent que hi puja seria molt, molt, molt superior. Un cim d'una bellesa indubtable, exigent i amb unes vistes privilegiades cap a la resta de cims del massís dels Écrins i fins i tot cap al del Mont Blanc en dies clars.

Al cim del Pelvoux

La via normal del Pelvoux surt des d'Ailefroide en direcció NO fins al Refuge du Pelvoux, situat al vessant sud del cim. El dia 10 d'Agost enfilem cap al refugi des de la plaça del poble d'Ailefroide per la pista que surt cap a l'Oest, una mica més amunt del càmping on portem aproximadament una setmana instal·lats. Seguim per la part dreta del riu fins al cap d'una hora on trobem un desviament cap al Refuge du Sélé a mà esquerra o cap al Refuge du Pelvoux a mà dreta. A partir d'aquest punt el camí comença a guanyar verticalitat i superem els metres de desnivell que ens separen del refugi amb un fort desnivell seguint unes esses molt marcades.

Després de les esses hi ha un flanqueig a mà esquerra per anar a buscar el llom de roca damunt el qual està situat el refugi. Emplaçat a damunt un petit Plateau, trobem el refugi nou de Pelvoux amb 56 places i l'antic, només obert a l'hivern amb unes 18 places i molt ben equipat i cuidat. Val la pena aprofitar per localitzar els primers metres de la ruta a seguir l'endemà ja que de nit, la sortida del refugi pot ser una

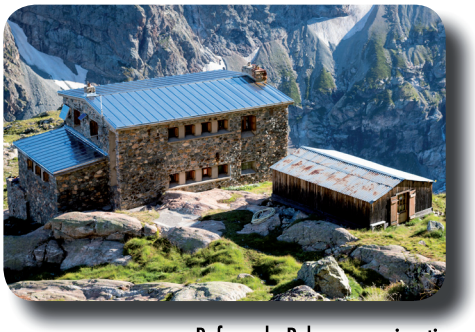

Refuge du Pelvoux nou i antic

mica perdedora.

Sortim del refugi a les 3:50 del dia 11, una mica endarrere de la resta de grups. Enfilem el mur de roca que trobem just sortir del refugi grimpant per un diedre fàcil que trobem seguint el camí traçat a mà dreta. A partir d'aquí seguim el camí amb traça evident i localitzant fites bastant sovint i seguim guanyant metres bastant ràpid fins trobar la primera congesta de neu. Travessem el torrent que queda a mà esquerra del refugi per damunt d'aquesta primera congesta i al cap de 10 minuts arribem a una segona congesta bastant més gran, que travessem flanquejant amb el piolet. En sortim a les 4:44, al cap d'una hora d'haver sortit del refugi.

Al cap de cinc minuts posem grampons per superar una tercera congesta que ens deixa als peus de la primera grimpada.

A les 5:20 arribem a un coll des del qual se'ns obre el circ amb el Couloir Coolidge a davant. Passem el coll i flanquegem seguint el llom cap a la dreta pel seu vessant sud per començar a enfocar la via de les Rochers Rouges.

Flanquegem per sota la paret cap a la dreta seguint fites i marques blaves amb molta atenció ja que és fàcil confondre el camí. Al cap d'uns deu minuts de flanqueig una mica desagradable, trobem una canal amb forma de diedre i amb una marca blava 5 metres per damunt del flanqueig. La grimpada transcorre per la canal buscant la part menys descomposta de la roca, primer a esquerres i després travessant-la a la dreta.

A les 7:50 encarem la sortida de les Rochers Rouges. La quantitat de roca inestable i descomposta, les dificultats de trobar la via i la caiguda constant de pedres dels grups que portem davant ens han fet avançar molt poc a poc. Les

Pau i Pol progressant entre esquerdes

marques blaves i les fites son escasses. Hi ha fites marcant diversos recorreguts i el camí a seguir no és evident.

Un cop arribant a dalt de la glacera ens adonem que no anàvem tant equivocats amb la ruta, cosa que fa dubtar encara més de la senyalització i de que això sigui una ruta normal factible per tots el públics. Som a dalt del plateau, no ens encordem per arribar al cim ja que hi ha traça molt marcada i no hi ha rastre d'esquerdes ni observem perills objectius.

Des del cim tenim vistes al Pic Sans Nom, a la Barre des Écrins, a la Meige i fins i tot el Mont Blanc, sobresortint imponent sobre l'horitzó. Durant l'ascensió hem coincidit amb dos francesos i dos polonesos. Els primers ens fan la foto al cim i van tirant, i els segons, ens expliquen que el company que anava amb ells i que portava la corda ha tirat avall unilateralment i ens demanen si poden baixar amb nosaltres. Els cedim una corda per progressar per la glacera.

De baixada, enlloc de seguir la ruta de pujada, fem la travessa circular resseguint fins a baix el Glacier des Violettes. Encarem el descens en direcció est pel plateau i pocs minuts després anem canviant de rumb cap al nord. Un cop hem canviat el rumb a nord buscarem la part esquerra de la glacera, en el sentit de la baixada (NO), per arribar a un llom de roca que sobresurt del gel i la neu. A partir d'aquest llom baixarem junts els 7, com en un acudit: 2 francesos, 2 polonesos i 3 catalans.

Petits grans contrasts

Seguint el llom de roca uns metres, trobem el primer ràpel.

Si tirem les cordes recte avall, amb 30 metres de ràpel arribem a la neu des de la que flanquegem a dretes fins arribar altre cop a la part fàcil del llom de roca. Hi ha una instal·lació de ràpel intermitja per si baixant, enlloc d'anar a la neu es vol anar a dretes a sortir directament a la roca. (20m i 15m) Seguim uns 10 minuts pel llom de roca seguint fites fins arribar a una canal. Abans d'arribar al coll de la canal trobem una primera instal·lació a la qual podem muntar un ràpel de 40 metres bastant aeri i entretingut. Podem també

des-grimpar amb compte fins al collet per a arribar a la instal·lació d'un segon ràpel, a partir de la qual amb 30 metres arribem a la reunió del següent ràpel, aquest sí, de 50 metres obligats.

Des d'aquí creuarem la glacera de Les Violettes en direcció sud fins a arribar al llom de roca evident que fa de segon límit a la glacera. Hi arribem superant uns 20 metres de grimpada equipats amb una corda fixa. A pocs metres de la corda fixa, baixem per una canal marcada amb fites fins a la instal·lació del següent ràpel, el quart. El superem amb dues cordes de 60 metres i no sobren gaires metres. Baixem neu avall fins una instal·lació de dos claus on ens espera el Pol amb la cervesa que no hem fet al cim i en bevem 6 dels 7 que anem.

Un cop als peus d'aquest cinquè ràpel ja som al Nevé Pellissier pel qual podem baixar bastants metres abans no s'acabi la neu i haguem de començar a progressar a través de grans blocs de roca. Baixem amb tendència a l'esquerra fins a trobar, ben marcat i traçat, el camí de baixada i el seguim fins que comença un bosc baix cada vegada més dens anant amb tendència a la dreta. Agafem el camí de Les Vires d'Ailefroide, que ens deixa a pocs quilòmetres del nucli urbà. El camí transcorre a través d'un seguit de flanquejos, a vegades poc evidents i fortes pendents amb trams una mica exposats. Arribem a mitja tarda al càmping cansats i contents. Molt contents.

La ressenya complerta amb fotografies dels diferents trams estarà disponible a la web ben aviat.

L'Arête NE a les Trois Dents du Pelvoux i l'accident

El Dimarts 14, uns dies després de l'activitat anterior i aprofitant que l'Amat li fa el relleu al Pau al campament, enfilem per les Vires d'Ailefroide que ja coneixem de baixada.

Pugem pel camí de baixada del Glacier des Violettes fins a 2800 metres aproximadament on aprofitem un gran bivac per passar la nit. Sopem ràpid i a dormir, que demà ha de ser un dia llarg.

Ens llevem a les cinc i comencem a caminar amb les primeres llums del sol. Pugem fins a l'alçada de l'últim ràpel de baixada i superem aquest primer mur resseguint la part més assequible d'un esperó bonic on ja toca el sol.

Seguint amunt, arribem a l'alçada de la canal que vam baixar rapelant 60m i pugem per la canal que queda just a la seva dreta que té un pas de quart per superar un bloc una mica atlètic.

Des d'aquí comencem a grimpar de manera contínua fins un replà amb una congesta de neu. Porto tot el dia extremadament cansat i lent de moviments. No estic a gust i tinc el "coco" vés a saber on.

Al cap d'uns metres de seguir amunt buscant la millor roca, que en algun moment fa agafar ganes de deixar-ho tot i tirar avall, guanyem uns 100 metres fins a una reunió de dos claus. L'Amat i jo ens encordem per fer un flanqueig a dretes i el Pol es posa els peus de gat i tira recte amunt.

Fa estona que estic preocupat. En acabar el flanqueig, munto reunió de dos friends i recupero corda esperant a l'Amat. Ens encordem en ensamble i surto a xapar un clau a dretes. Des d'aquí no sé cap on tirar. La roca és més dolenta del que esperava. Provo cap a l'esquerra, veig el pas i col·loco els peus disposat a traccionar d'un bloc que m'ha semblat estable però que no he picat per comprovar com sona. I cedeix. I la caiguda és llarga i lletja. Deu metres més avall i cridant de mal i d'impotència m'adono que m'he trencat la cama esquerra. El turmell està totalment desviat. Em surt sang del genoll i no arribo a distingir si també està trencat.

Hem de baixar com sigui els metres que ens separen de l'últim replà, on podria arribar un helicòpter. El Pol arriba on és l'Amat després d'explicar-li a crits què ha passat i reforcen la reunió. Em baixen els metres que poden amb la corda en la qual estàvem encordats en ensamble i en acabar-se, el Pol em tira el cap de l'altra corda. Faig canvi de cordes i aprofito per fer lligar els friends que porto a l'arnés al cap de la que recullen. Em baixen en simple uns 50 metres fins una lleixa on puc seure un moment. Baixa el Pol per l'altra corda, també en simple fins a un merlet, 10 metres per sobre meu, on munta una altra reunió amb una baga. S'hi uneix l'Amat i em baixen altre cop en simple, sense haver-me desencordat jo, els 40 metres que ens separen del replà.

Mentrestant he provat de trucar el 112 sense èxit, tot i que en principi tinc cobertura em salta error en la trucada. Si que aconsegueixo contactar amb el telèfon d'emergències de la FEEC. Els poso al càrrec de la situació i durant la següent mitja hora explico qui sóc, a on, amb qui vaig, què ha passat, què m'he fet, etc. un cop i un altre a la FEEC, al 112 català, al 112 francès, als gendarmes i finalment, a l'equip de rescat, que ens diu que ja saben on som, que son de camí i que no pengem.

Uns vint metres d'arribar al replà em cau el mòbil, sembla que no és bona idea intentar baixar amb només un peu i només una mà, tenint el mòbil a l'altra i parlant francès, castellà i anglès alhora amb tres o quatre persones en una mateixa trucada i català a crits amb l'Amat i el Pol, que fan mans i mànigues per fer les maniobres amb les cordes el més ràpid, segures i efectives possible.

Arribo al replà i arrossegant-me m'acosto al mòbil, que només

té alguna rascada i segueix sonant amb l'altaveu activat. L'equip de rescat segueix a l'escolta. Arriben d'aquí poc.

L'Amat i el Pol arriben al cap de pocs minuts i m'abriguen. Al cap d'uns cinc minuts més sentim el soroll de l'helicòpter.

L'helicòpter posa un patí al replà, i en baixen dos nois i una noia. Analitzen la situació i demanen 20' a l'helicòpter. Em posen una via amb calmants a dojo i a partir d'aquí els records son difusos. M'immobilitzen i un cop a la llitera veig com pugem jo i un dels nois a través d'un cable d'acer cap a l'helicòpter.

A l'Amat i al Pol els portaran fins al bivac on hem dormit en un segon viatge.

Cinc hores després de l'accident i amb les proves i diagnosi fets entro al quiròfan de l'hospital de Briançon. Quina sort ser als Alps i no a l'Atlas!!!

Tinc la tíbia i el peroné trencats molt a prop del turmell. Després de l'operació em diuen que l'articulació segurament quedarà afectada.

Em posen una placa a cada os, 13 cargols i innumerables grapes.

Ara porto, que ja porto uns quants dies a Barcelona i he tingut una mica de temps per pair l'espant i racionalitzar una mica el batibull d'emocions que m'ha despertat tot això em plantejo compartir-ho per intentar ajudar i fer difusió de la importància d'anar ben preparat i acompanyat a la muntanya.

La formació tècnica, la forma física, la preparació i absolutament tots els detalls que acompanyen els nostres caps de setmana o les nostres rutes son vitals per assegurar-nos poder tornar a casa cada cop que en sortim.

Quan malgrat tot, malauradament tenim algun ensurt o accident, és bo analitzar-lo en profunditat, recordar els detalls i si cal escriure'ls, parlar-ne oberta i conscientment amb els que hi eren presents i implicats... i sobretot intentar-ne aprendre tant com puguem.

Dono gràcies avui de tornar a ser a casa, d'haver sortit del Pelvoux viu i només amb una fractura, de que a l'Amat i el Pol no els passés res malgrat el meu error, de tenir companys capaços de resoldre situacions complicades amb el cap fred, correcta i ràpidament i de que la muntanya em doni aquest cop la oportunitat de tornar-hi, segurament, quan pugui parlar dels metges, les proves, els punts, les crosses i la rehabilitació en pretèrit.

Tant de bo no hagueu de passar mai per un tràngol així, però si us toca, tant de bo la formació rebuda fins al moment us ajudi a sortir-ne el millor i més ràpid possible i cap fred i a buscar-hi solucions a mil per hora. Ja tindreu temps de recuperar-vos de la hiperactivitat ;).

Moltes gràcies també a vosaltres per llegir-me. Una abraçada forta.

BUSCANT ESCALADES A L'OMBRA A MONTSERRAT:

VIA DE LA GAVINA AL GORRO FRIGI

Escalada efectuada el 30/6/18
per Jordi Font, Susanna Miranda i Xavi Díez.
Aquesta via que va ser oberta just abans d'iniciar-se la moratòria (primera ascensió 12/12/13), no ha tingut molta publicitat i ha quedat una mica en l'oblit fins fa poc, comptant amb 4 llargs de corda i un petit canvi de reunió i un generós equipament a base de parabolts i en la part superior, es solapa amb alguna via antiga, on trobarem algun burí i spit.
La seva orientació Oest permet gaudir d'una bona matinal a l'estiu.

Recorregut via

Primer llarg: 27 metres (IV / IV + i amb 10 parabolts). Vertical amb bons cantells

Segon llarg: 30 metres (III amb 4 parabolts). Placa en diagonal a la dreta que inicia vertical i es va tombant.

Canvi de reunió: 20 metres (II° sense expansions) Flanqueig cap a la dreta cap a una canal en la qual es munta reunió en algun dels arbres.

Tercer llarg: 30metres amb uns 14 parabolts i dificultat de 6a en un parell de trams o Ao / V +. És el més interessant de la via amb passos tècnics de placa i un desplom en la part final.

Al primer llarg

Al segon llarg

Quart llarg: 30 metres (V amb un tram de V + no obligat) Segueix per un sistema de plaques i després flanqueja netament cap a l'esquerra per després superar un petit desplom i després ja per placa tombada s'arriba a la R-4 d'un arbre i 1 parabolt. D'aquí 20 metres amb una lleugera grimpada ens permeten arribar al cim.

Al cim

Descens: De la primera instal·lació muntar un ràpel d'uns 25 metres fins a la R-2 de Rapsòdia Bohèmia i amb un altre de 60 metres s'arriba a la canal de descens.

Al tercer llarg

Al tercer llarg

FLAMA DEL CANIGÓ 2018

Per: Roger Sant

Com ja és tradició, el jovent de l'Agrupa ha tornat a anar al cim del Canigó per viure en primera persona la festivitat. Aquest any érem en Joan, en Mikel, l'Amat, l'Ana i jo mateix.

foto: Roger Sant

Des del primer cop que hi vam anar ja vam veure les diferents possibilitats d'ascensió al cim. Aquest any teníem fixat l'objectiu de pujar per la cresta Quazemí. Així que vam marxar el mateix divendres 22 de juny degut a que la nit anterior vam celebrar la diada del soci a l'entitat. Cap a quarts de 6 arribàvem al refugi de Marialles en Joan, en Mikel i jo; l'Amat i l'Ana pujaven més tard i pel camí normal ja que treballaven i no podien sortir a abans. Sense perdre més temps vam començar a caminar a bon ritme. Aquesta primavera ha sigut espectacular de colors i aigua i aquest sector del Pirineu no és menys; prats ben verds, flors de colors i rius exuberants. Arribats al refugi Aragó visualitzem el final del llom per on haurem de pujar directes a la carena. La pujada és dreta, monòtona i feixuga. Tot i així uns isards ens acompanyen durant la pujada. Finalment arribem al cim del Quazemí, fem fotos, mengem, ens hidratem i comencem la cresta. S'ens forma una boira que va passant i ens desdibuixa la silueta de la cresta i la distància fins al cim. El primer tram segueix el fil de l'aresta fins arribar a un ràpel. Ens entretenim una mica i veiem que el temps s'ens comença a tirar a sobre. Passat aquest punt la boira és més present i ens provoca algun dubte per on hem d'anar passant. Els passos són més aeris i exposats que fan que t'hagis de buscar bé on posar peus i mans, ara bé, la pedra és bona i fan que sigui factible sense fer cap instal·lació d'assegurances. Ho superem sense més dificultats i accelerem el ritme. Ara torna a ser bon tram fins a l'últim gendarme on trobem un pas més escalador, però

foto: Joan Cabré

que el passem ben àgils. Passat aquest pas ja veiem el cim i la cresta es torna més carena. El sol ja fa estona que l'havíem perdut de vista però no va ser necessari el frontal.

Són les 22h del vespre, ara toca esperar a les 00h perquè comenci la cerimònia. Agafem bon lloc arrecerats del vent, ens abriguem, mengem i ens hidratem amb suc d'ordi. L'Amat i l'Ana encara no han arribat i comença l'acte, parlaments, encesa de la foguera i cantem els segadors. I ja

foto: Joan Cabré

són aquí, ara ja hi som totes!! Ja podem encendre el quinqué, fem foto amb la creu i comencem a baixar. El pas de la xemeneia es fa lent de passar amb l'afluència de gent. Són passades les 4h i finalment arribem als cotxes. Un ressopó i a dormir veient les primeres llums del dia.

Aquest any no la vam portar a Sagrada Família degut a que no s'ha pogut organitzar el sopar de revetlla de sant Joan per qüestions de seguretat de la Sagrada Família. Tot i així, vam contactar amb els Joves del Centre i Centre Sant Pere que ens van obrir els braços per rebre la flama.

L'any que ve hi tornarem amb o sense foguera per encendre; pujar al Canigó reafirma el lema que defineix l'entitat i és aquest el motiu que ens motiva a anar-hi, SOM I SEREM DE L'AGRUPA, SOM I SEREM EXCURSIONISME, PAÍS I CULTURA!!

CALENDARI SETEMBRE

DATA	SECCIÓ	LLOC O ACTIVITAT	VOCAL
4 dm	AEC	Reunió Junta directiva	Junta
11 dm	AEC	Diada Nacional de Catalunya: matí Ofrena Floral, tarda Manifestació	Junta
13 dj	AEC	Reunió de Veterans	Frederic Planas
15 ds	Muntanya	Semprepodem: Puigpedrós	Miguel Peinado i Carme Capdevila
20 dc	Muntanya	Dimecres al Sol: Camí de ronda Sitges-Vilanova	Pere Mansilla
29 ds	Cultura	Senderisme: Vallgorguina	Pere Mansilla
29 ds	Muntanya	Semprepodem: Serra de Marina	Àngel Porras
29 i 30 ds i dg	AEC	Campament de Tardor	SIJ
Tots els dilluns	AEC	Labors	M. Antònia i Mari

Vegeu a continuació informacions més detallades d'algunes de les activitats.

CAMPAMENT DE TARDOR AL MARESME

29 i 30 de setembre

Properament informarem del lloc exacte. De moment reserveu-vos el cap de setmana.

PROGRAMA:

Dissabte:

Matí: Lliure, cada secció es prepara la seva activitat

Tarda: Talent Show. Activitat organitzada per la SIJ. Participació de tothom.

Nit: Cremat + furor. Participació de tothom.

Diumenge:

Raid. Organitzat per la SIJ. Hi participa tothom.

Com veieu , la cosa serà molt animada. No hi falteu!

SENDERISME CULTURAL

CAMPAMENT DE TARDOR

Parc Natural de la Serra del ***Montnegre*** *(Vallgorguina)*

Sortida amb guia

Activitat: Excursionisme cultural

Data: 29 setembre de 2018

Lloc i hora de sortida: 7:30h. Local Agrupa. 7:45 Fabra i Puig

Itinerari: circular

Recorregut: 8 km

Desnivell: +300, –250

Durada aprox.: 4 hores

Dificultat: baixa

Preu estimat: (autocar, guia i dinar) socis 35,00 □, socis on-line 45,00□, altres no federats 48,00□.

Cal portar: Pals, calçat i roba de muntanya apropiada, aigua i esmorzar.

Vocals: Domènec Palau i Anna Tomàs, tel. 671 40 60 30.

Reunió informativa: dijous 27 de setembre 20,0h. Local AEC.

Nota: en el moment de efectuar la present nota de l'activitat, es desconeix el calendari i la ubicació del Campament de Tardor.

Aquesta activitat emmarcada dins de les activitats del campament, resta pendent de com es resol la mobilitat dels interessats en assistir al lloc del campament.

Descripció: Seguin el nostre cicle "reconeixem les activitats humanes del passat dins dels Parcs Naturals" aquest cop visitarem el Parc del Montnegre de la xarxa de Parcs Naturals de la Diputació de Barcelona. Excursió de fàcil recorregut pràcticament tot el recorregut és per pista forestal amb suaus pendents de pujada. Visitarem el conjunt de l'ermita de Santa Eulàlia de Tapioles de l'any 1373, que es troba en un estat lamentable de conservació. El dolmen de Pedra Gentil, reconstruït el segle XIX seguint la errònia creença de que es tractava d'una taula de sacrificis (malauradament la ignorància encara perdura avui dia). Les excavacions de l'ermita de Sant Genis de Tapioles del sXI o XII. El recent descobert Dolmen del Trull, pendent d'excavar. Finalitzarem el recorregut novament a Vallgorguina.

Recorregut: Inici carretera C-61, km 13,5. Pont de Can Pradell (Vallgorgina), Santa Eulàlia de Tapioles, dolmen de Pedra Gentil, Sant Genis de Tapioles, dolmen del Trull, Vallgorguina.

Important: És obligat llegir les normes generals...

Semprepodem

PUIGPEDRÓS (2.915 m) en travessa

Activitat: Excursió de muntanya.

Dia: Dissabte, 15 de setembre de 2018.

Hora de sortida: Sobre les 6:30h. (A concretar entre el participants).

Transport: Cotxes particulars. Despeses a repartir entre els participants.

Inscripcions: Fins dijous 13 a les 20 h. Places limitades a la disponibilitat de cotxes.

Desnivell: +785 m, -1.185 m. **Recorregut:** 14 km.

Horari aproximat: 6:30 hores sense comptar les parades.

Dificultat: Mitjana.

Itinerari: Refugi de Malniu (2.130 m) - Estany de Malniu (2.250 m) - Serrat de les Perdius Blanques - Molleres del Puigpedrós - Puigpedrós (2.915 m) - Portella de Meranges (2.634 m) - Engorgs - Refugi J. Folch i Girona (2.380 m) - Pleta d'Engorgs – Pla de Campllong (1.740 m).

Material: Motxilla, barret, roba d'abric protectora del vent i pluja, crema solar, calçat de muntanya, aigua i menjar per a tot el dia.

Vocals: Miguel Peinado i Carme Capdevila (629 791 749).

Normativa: És obligat llegir les Normes generals de les sortides de l'AEC; el fet d'apuntar-se a aquesta sortida, comporta l'acceptació automàtica de les mateixes. Recordem que els inscrits han de tenir el carnet federatiu de la FEEC en vigor, si no, es obligatori contractar una assegurança per a la sortida. Cadascú es responsable de sí mateix, del que pugui fer o del que li pugui passar.

Apunts de la sortida: En la carretera-pista que surt de Meranges, deixarem un cotxe en la corba del Pla de Campllong i seguirem pujant fins al refugi de Malniu. Allí començarem a caminar fins a l'Estany de Malniu per després pujar al Puigpedrós, punt culminant de la travessa. Farem la baixada en direcció oposada de la que veníem, fins la Portella de Meranges des d'on veurem l'altiu i proper Roc Colom. Ens deixarem caure fins Engorgs i el refugi Jordi Folch i Girona. Allí, qui hagi tingut suficient baixada podrà prendre el GR11 que portarà, en uns 4 km i 100 m de pujada, al Refugi de Malniu. La resta continuarem baixant pel costat del riu Duran fins al Pla de Campllong. Allà hi trobarem el cotxe que haurem deixat al començament de la jornada. Pujaran els conductors al refugi de Malniu a recuperar els altres cotxes mentre la resta pot fer uns estiraments o una becaineta.

DIMECRES AL SOL

19/09/2018

Camí de ronda: Sitges/Vilanova

Temps aproximat: 4h amb bany inclòs
"Platja d'en Gaspar" (obligatori... portar banyador)
Recorregut: 8.5 km. Molt fàcil apta per a tothom.
Dinar: restaurant a Vilanova (a concretar)
Mitjà de transport: TREN Barcelona/Sitges - Vilanova/Barcelona
Trobada: Sants estació a les 08.15h (per agafar tren, 08.45) o a Sitges estació a les 09.30h
Vocal: Pere Mansilla
Trobada prèvia: dimarts dia 18
Normativa: és obligat llegir les normes establertes per l'AEC per a activitats de muntanya; la inscripció a aquesta sortida implica la seva acceptació. Cal tenir la llicència de la FEEC, en vigor.

CALENDARI 2018
CULTURA / SENDERISME

DATA	LLOC	VOCAL
29 setembre	Vallgorguina	Domènec Palau
6 octubre	Senderisme, vinyes i estrelles	Ramon I. Canelles
20 octubre	Sant Miquel d'Olèrdola	Domènec Palau
17 novembre	Pessebre	Josep Bou

ESCOLA D'ESPORTS DE MUNTANYA GLACERA

CALENDARI 2018

PROGRESSIÓ PER CRESTES

MONOGRÀFIC	26 de setbre	29 i 30 de setembre	FEB

EXCURSIONISME

CURS NIVELL I	26 setbre 3 i 10 d'oct.	29 i 30 set, 7 i 8 d'octubre	AEC

PESSEBRE 2018

El **17 de novembre** es posarà el Pessebre a **Brunyola**, un poblet entre les comarques de la Selva i les Guilleries. Té un castell del segle XI i una ermita també del mateix temps. Visitarem el volcà de la Crosa a prop de Vilobí d'Onyar. Aquest volcà té el crater de més diàmetre de tota la península i els que vulguin podran fer una ruta caminant fins a Brunyola.

Aneu-vos reservant la data!

NORMES GENERALS

PER A TOTES LES SORTIDES DE L'A.E.C.

- La dificultat, les edats, les condicions mínimes, l'equip i material així com l'horari previst i desnivell, s'indicaran sempre en la informació de cada sortida.
- No obstant, cal tenir en compte que, com a activitats a l'aire lliure que són, les excursions no estan lliures de riscos per climatologia (insolacions, fred, neu, pluja, llamps, allaus, etc.), morfologia (mal d'alçada, desnivells, despreniments, terrenys pedregosos, etc.), zoologia (bestiar, insectes, etc.) i orientació.
- Els participants estan obligats a respectar durant tot el recorregut el medi natural.
- Les sortides disposen d'un pla d'emergència en base als telèfons mòbils dels participants i les instruccions dels vocals, que per raons de seguretat poden modificar la ruta i els horaris.
- L'Entitat posa a disposició dels participants un full de reclamacions, a la seu de l'Agrupació

6 d'octubre 2018

SENDERISME, VINYES I ESTRELLES

Un dia ben complet per la comarca de la Noguera amb diversitat de propostes

Sortida amb autocar a les 7,30 h de Provença- Padilla i 7,45 h de Palau Reial

Mati senderisme: Es farà la ruta del congost de Mu, que es troba a la part baixa del Segre abans de l'aiguabarreig amb la Noguera Pallaresa. El recorregut el guiarà el nostre consoci Ramon Ignasi Canyelles i té una duració de 3 a 4 hores.

Pels que no puguin caminar es farà una visita cultural.

Dinar de carmanyola

Tarda el programa de Vinyes i Estrelles

Vinyes guiat per Judit Sogas enòloga i propietària de les vinyes i el celler.

- Passeig per les vinyes de Rubió de Sols amb la posta del sol
- Tast de vi
- Sopar gastronòmic.

Estrelles guiat per en Ramon Ignasi Canyelles, soci de la AEC

- Observació audiovisual del cel
- Observació a ull nu del cel
- Observació amb telescopi
- Sessió fotogràfica del cel

Acabada la sessió, cap a les 12 de la nit aproximadament, retornarem a Barcelona

Preu: Autocar i programa Vinyes i Estrelles 55 euros per persona (inclou sopar gastronòmic)

Ingressar a CAIXA D'ENGINYERS ES72 3025 0017 4114 0003 1058

(Indiqueu nom, cognom i "Vinyes i estrelles")

Les **places són limitades** màxim 25 persones. Quan es completi es tancarà la inscripció.

Vocal: Josep Bou i Francina Torrent

Normativa: És obligat llegir les normes establertes per l'AEC per a activitats de muntanya; la inscripció a aquesta sortida implica la seva acceptació. Cal tenir la llicència de la FEEC, en vigor (pels que facin l'excursió del congost de Mu)

muntanya 2018-2019

CALENDARI PROVISIONAL

SENDERISME

DATA	LLOC	VOCAL
29-09-2018	VALLGORGUINA	Domènec Palau
06-10-2018	VINYES I ESTRELLES	Josep Bou – Ramon I. Canyelles
20-10-2018	OLÈRDOLA	Domènec Palau
17-11-2018	BRUNYOLA (Pessebre)	Josep Bou
01-12-2018	GARRAF	Carme Capdevila–Carmen Collado
26-01-2019	ST. PERE CASSERRES	Mari Guillen i Miquel Budi
23-02-2019	CINGLES TAVERTET	Lluís Torruella
23-03-2019	VALLCEBRE – LLISOI	Pep Molinos – Carme Canals
27-04-2019	TURÓ MUROU	Rosa M Soler
25-05-2019	FONTS DEL GLORIETA	Pere Mansilla
08-06-2019	ESTANY DE BANYOLES	Josep Bou – Francina Torrent
16-06-2019	LA RIBALERA – TÍRVIA	Comissió Ribalera

SEMPREPODEM

15-09-2018	PUIGPEDRÓS	Miguel Peinado
29-09-2018	SERRA DE MARINA	Angel Porras
27-10-2018	MONTSANT	Pep Molinos – Salvador Monpeat
10-11-2018	SAU I TAVERTET	Lluís Tortajada
15-12-2018	COLLDEJOU–LLABERIA	Toni Ensenyat
19-01-2019	AMER–RUTA 5 ERMITES	Jordi Serra
16-02-2019	RAQUETES	Yolanda Soto
16-03-2019	PEGUERA	Albert López
13-04-2019	TRAVESSA MONTGRÍ	Salvador Montpeat – Àngel Porràs
18-05-2019	PEDRAFORCA	Mar Cardona – Toni Puigventós
16-06-2019	LA RIBALERA	Comissió Ribalera
29-06-2019	NURIA - VALLTER	Pere Mansilla
07-07-2019	CERCLE DE PESSONS	Xavier Domènec

ALTRES ACTIVITATS SECCIÓ MUNTANYA

12-14 d'octubre. **TÍRVIA-CONFLENT** (Senyalització camins Parc N. Alt Pirineu)

13 d'octubre. Participació a la campanya **Cims per la llibertat** (Canigó, Montsent de Pallars, La Mola, Matagalls...)

10 al 20 de març 2019: **COSTA RICA**. Turisme i senderisme lleuger. Per a mes informació, dirigiu-vos al vocal: Josep Bou (687 73 12 76)

12-22 de juliol 2019: **ISLÀNDIA**, amb dues opcions: Una de senderisme exigent (de 10 a 15 km diaris) i l'altre mes de caire turístic. Per a mes informació, dirigiu-vos al vocal: Josep Bou (687 73 12 76).

Sense data assignada:

AGULLES DE MONTSERRAT. Travessa integral. Vocal: Miguel Peinado

CADÍ. Canal del Cristall i Puig Vulturó. Vocal: Pere Mansilla

VIA FERRADA D'INICIACIÓ.

Nota: aquest calendari anual és provisional i podran variar les dates i llocs en base a la climatologia i criteris dels vocals.

HA PASSAT

Per: Jordi Romagosa

Avui estava mirant les fotos del cicle Montserrat – Núria (2009) i he sentit la pluja damunt de les capelines, el goig del caminar, les petites converses aprofitant el tros de camí planer, l'esclat del sol a la sortida del bosc, la descoberta del paisatge nou, la fugissera floració de les flors boscanes, la grandiosa felicitat de la vostra companyia. Gràcies a tots i totes.

UNA CASCADA DE GEL PER GAUDIR

LES FILLES DE LA MONTA 300m. II 4, 4+

Per: Javier Aznar

Una manera de resistir aquestes calors de l'estiu seria pensar en les ascensions i escalades realitzades hiverns passats. Al febrer de 2017, en la nostra sortida habitual d'uns quants dies a la recerca del gel abundant sense penúries com tenim aquí, vam decidir tornar a un d'aquests llocs ja ressenyats en un altre butlletí, Ceillac, feia alguns anys que no hi havíem tornat, i sabíem que hi havia novetats a la zona que volíem conèixer, i aquesta és una d'elles.

Ens semblava estrany la ressenya d'una cascada de gel de 300m i amb una aproximació escassa de 10 minuts des del cotxe, què més podíem demanar ... ...

La veritat és que la sorpresa va ser majúscula en arribar a l'Echalp, i veure des del cotxe aquesta enorme cascada, ben formada amb els ressalts clau de l'escalada, d'un blau intens, sinònim que no tindríem problemes a col·locar cargols de gel.

La cascada no és continuada, té un parell de campes de neu que tallen la progressió, tots els ressalts un cop superats disposen de còmodes reunions, de manera que agrairem el desenvolupament de l'escalada.

La vista al final de la vall ens deixarà impressionats, el Mont Viso, espectacular.

Ruta des de Barcelona: La Jonquera, Montpeller, Nimes, Aix en Provence, Gap, Embrun, Guillestre, Abries, Ristolas i L'Echalp.

Allotjament: Gîte d'Etape La Monta, en Ristolas

Aproximació: Davant mateix de la cascada tenim una zona de pàrquing, creuem la carretera i veurem el pont que travessa el riu, només haurem de seguir segur les traces a la nostra dreta que ens portarà a l'inici de la cascada. (Uns 10 minuts.)

Descripció:

L1, 30m (2, 3), L2, 30m (3, 3+), L3, 40m (3+), campa de neu 80m, L4, 50m (3), campa de neu 100m, L5, 40m (4, 4+), campa de neu 80m, L6, 30m (3+), L7, 20m (3+).

Descens: Es realitza a peu entre mig de bosc, i sempre en diagonal amb tendència a l'esquerra.

Horari i Equipació: De 5 a 6 h. aconsellable portar un termo amb beguda calenta i la frontal, per si de cas...

SEMPREPODEM

TOSSA PLANA DE LLES

Tex: Pep Molinos

Avui 21 de juliol ens apleguem a Cap de Rec, 17 socis de l'Agrupa, per tal de pujar a la Tossa Plana de Lles i a La Muga mitjançant un itinerari circular planificat pel vocal Pere Mansilla. Les previsions dels temps són mitjanament bones fins a migdia, després es preveuen pluges.

Grup al cim de la Tossa Plana de Lles (foto: Salva Montpeat)

Sortim de les instal·lacions de Cap de Rec, creuant el bosc per un camí senyalitzat que ens porta al refugi de Pradell. Ara el terreny és més obert i es redreça el desnivell, prenem direcció nord, i com és normal en aquesta geografia el cim no el veurem fins el final. Malgrat estar a mitjans de juliol el dia és fresc i ens abriguem . Poc a poc anem guanyant desnivell fins arribar a les

Pic i estany de la Muga (foto: Joan Canovas)

Camí de la Tossa (foto: Joan Canovas)

planes cimeres ja amb vistes al vèrtex. El dia és força canviant amb nuvolades que van i venen donant un to més variat a la

Cim de la Tossa (foto: Salvador Montpeat)

panoràmica, la qual és força extensa.

La placa de l'Agrupa segueix al seu lloc. Fem un petit descans i davant del més que probable canvi de temps seguim per la carena (NE) que ens ha de dur al pic de la Muga passant per la Tosseta de Vallcivera. Però el temps empitjora i comença ploure. Decidim abandonar la ventada carena per a baixar a l'estany de la Muga. De l'estany i per terreny herbat i algun que altre aiguamoll, anem a cercar un corriol preciós malgrat els ruixats intermitents, que ens porta al camí més fressat que segueix el rec. Alguns trons i llampecs animen la tarda. Quan ja hem baixat tot el desnivell, solament ens manca anar seguint la planera pista fins a Cap de Rec.

Placa de l'Agrupa (foto: Joan Xanovas)

Aprofitem que hi ha el bar del refugi per prendre un cafè o una cervesa i fer-la petar amb les anècdotes del dia. Hem fet una ruta circular a un dels cims característics de la Cerdanya, acompanyada d'unes bones panoràmiques i una meteorologia força distreta.

TURÓ DE LA TORRE DE CASTELLNOU (626 m)

BAGES

Per: Jordi Pino i Caterina Rodríguez

Aquest cim es troba situat a l'extrem nord de la comarca i és el primer relleu muntanyós que es troba després de la plana del Bages, al nord, també, del petit poble de Castellnou de Bages. El turó forma part d'un petit altiplà, molt fragmentat, que fa de divisòria d'aigües entre els rius Llobregat i Cardener. Així, totes les aigües del cim van a parar a la riera de Conangle i d'aquí directes al Llobregat, a excepció de les de ponent, que ho fan al Cardener passant per la riera de Viladelleva.

La excursió, molt senzilla, còmoda i fàcil, es desenvolupa en un 95% per carrers i per pista de terra, per uns terrenys sedimentaris formats majoritàriament per argiles, margues i gresos. El turó està coronat per una antiga, molt alta i imposant torre circular de guaita i que possiblement formava part d'un castell del que no se n-hi veuen restes.

ACCÉS

Amb automòbil ens hem de dirigir fins al poble de Castellnou de Bages. Per fer-ho recomanem l'accés que hi ha per la vila de Santpedor. A aquest poble hi podem arribar per l'eix transversal, C-25, a la sortida següent després de que aquesta C-25, enllaça amb l'autovia C-16, que ve de Barcelona i Berga i túnel del Cadí. Si per estalviar-nos l'autopista venim de Manresa per la C-55, és recomanable anar fins aquest enllaç C-25 i C-16 i seguir direcció Lleida per eixir a la primera sortida, direcció Santpedor.

En arribar a aquest poble, passem les primeres cases i estem a la guaita d'una indicació, a la dreta, de Castellnou de Bages.

Entrem al nucli urbà i seguim les indicacions que ens porten cap aquest poble de Castellnou. Primer un gir a l'esquerra, després un stop, tot seguit cap a la dreta i ja estem a la carretera de Castellnou.

Primer travessem la urbanització del Serrat de Castellnou, després, a la dreta, deixem la de les Pinedes, també deixem alguns trencalls i sempre seguim la indicació de Nucli antic i Ajuntament. Haurem fet uns 6,5 quilometres des de Santpedor, quan trobem un trencall amb un indicador que assenyala que si vas de front, aniràs a Figuerola i Balsareny, i si prens cap a la dreta, aniràs al Nucli antic i Ajuntament. Anem cap a la dreta per aparcar aquí mateix a tocar del trencall.

RECORREGUT

La nostra excursió travessa la urbanització de la Figuerola, en direcció majoritària de nord, primer per carrers i quan s'acaben les cases, per pista de terra fins prop del cim, on prendrem un camí per tal d'atansar-s'hi.

Les referències més importants i horaris sense comptar parades són:

0 minuts. La Figuerola. (505 m) Sortim tornant enrere fins al trencall i agafant, cap a la dreta, el carrer, en pujada, de la urbanització de la Figuerola. Anem flanquejats d'algunes cases i deixant algun que d' altre carrer lateral, majoritàriament a la dreta.

15 minuts. Coll i carena. (560 m) Arribem a una mena de coll, on el carrer fa un gir a la dreta i segueix per carena. A la dreta cases i algun altre carrer, a l'esquerra bosc, i cap al nord ja veiem la torre que corona el cim. Anem força planers, seguint el carrer de la Torre que és el principal.

22 minuts. Pista de terra. (590 m). Deixem el carrer principal que, en pujada lleugera, marxa lateral cap a la dreta i prenem una pista de terra, direcció Argençola, la Torre de Castellnou, Balsareny i Súria, tal com diu un indicador. Anem planers, quasi paral·lels al carrer que hem deixat i que s'allunya lentament per sobre nostre. Ara passem per un bosc de pi molt jove i atapeït.

25 minuts. Carena. (600 m). Estem en una mena de coll/carena, on la pista comença a baixar, per dins de bosc més espès.

27 minuts. Trencall. (590 m). De la nostra dreta arriba una pista que enllaça amb la nostra i que ve de Castellnou, tal com diu un pal indicador. Seguim en baixada (-10 m.) direcció Berga, Casserres i Sant Cugat del Racó. Uns metres més endavant la pista es fa planera, ressegueix el bosc per sota carena pel cantó de llevant, fa una curta pujada, deixa una pista secundària que baixa a mà dreta i arriba a un pal indicador. La torre està a tocar.

35 minuts. Pal indicador. (590 m) A l'esquerra hi ha una pista secundària.

Deixem la principal per on veníem i prenem un camí que surt de la dreta i que va per la carena, direcció la torre. El pal indicador informa al respecte. Prop del cim trobem una petita creu a la dreta i tot seguit una curta baixada i pujada forta fins el cim.

45 minuts. Turó de la Torre de Castellnou (626 m). Cim ocupat per la torre i alguna resta caiguda. Cim punxegut, però ample, amb algun matoll.

Baixada desfent el camí d'anada.

HORARI

La pujada ens ocuparà 45 minuts i la baixada uns 30 minuts.

DESNIVELL

El desnivell acumulat de tota l'excursió és de 160 metres, tant de pujada com de baixada.

ÈPOCA

A questa ruta es pot fer tot l'any. Cal evitar anar-hi al pic del estiu i al migdia, per la forta calor que podem passar. Recomanem fer l'excursió a finals de tardor o hivern.

PUNTS D'INTERÉS

Al marge de la torre, les vistes des del cim són molt bones. Així si guaitem cap al nord, veurem els rasos de Peguera, la resta de muntanyes dels Prepirineus i les dels Pirineus orientals. A llevant tenim part del pla de Bages, les muntanyes de la serralada transversal i fins el Montseny.

Ja al sud veiem el pla de Bages, Sant Llorenç del Munt i Montserrat, mentre que a ponent destaca la serra de Castelltallat i les muntanyes del Solsonès.

CLIMA I VEGETACIÓ

El clima en aquests indrets és dels que s'anomena de caire submediterrani amb influències continentals. Temperatures extremes, sobretot al hivern, on es barregen els dies freds, humits i emboirats, amb els temperats pel sol. Clima de transició entre el mediterrani sec i el continental europeu, més humit i extremat. A l'estiu l'indret registre fortes calors i poca pluviositat.

La vegetació també presenta les mateixes característiques, si bé en aquest cas, la vegetació és de caire estricte mediterrani, amb pi blanc, arboç i matolls de romaní i bruc.

EQUIPAMENT

Motxilla, gorra o barret, ulleres i crema solar. Al hivern cal dur roba d'abric i contra la humitat o pluja. L'excursió es pot fer amb calçat tou, doncs gaire bé tot el recorregut va per carrers o pista de terra. També recomanem dur una màquina de retratar i uns binocles. En el recorregut no trobarem fonts, així que recomanem dur aigua.

Barcelona a 31 de Maig de 2008.

ALTES DEL MES DE JUNY

Ona Coll Pons
Albert Gasull Celades
Isac Saló Alemany
Antoni Saló Tejedor
Oriol Parés Camps
Inés de Rivera Marinel·lo
Martina Parés de Rivera
Fèlix Parés de Rivera
Tom Deforce
Erika Zwiener
Khalil Deforce
Uma Deforce
Gabriel Champredon
Axel Champredon
Olivier Champredon
Clarisse Le Mercier

La nostra més cordial benvinguda i el desig d'una ben profitosa estada a l'Agrupació

AVÍS IMPORTANT QUOTES

Us comuniquem que, per millorar la gestió dels rebuts, d'ara endavant, la quota de soci es passarà al cobrament durant el desembre de l'any anterior a la seva validesa. **Per tant el proper mes de desembre ja us passarem el rebut del 2019 i així successivament cada any.**

Gràcies per la vostra comprensió.

PAGAMENTS

ATENCIÓ: NOUS COMPTES BANCARIS CAIXA D'ENGINYERS

AEC: ES72 3025 0017 4114 0003 1058

SIJ: ES34 3025 0017 4514 0003 1061

MOLT IMPORTANT: Al fer l'ingrés, cal indicar SEMPRE nom, cognom i l'activitat o concepte pel qual es fa el pagament

CORREUS ELECTRÒNICS

aec@aec.cat
agrupactivitats@aec.cat
btt@aec.cat
butlleti@aec.cat
ere@aec.cat
caiac@aec.cat
coordinacio.sij@aec.cat
grupjove@aec.cat
laribalera@aec.cat
seam@aec.cat
secretaria@aec.cat
web@aec.cat

L'Amat flanquejant a l'Arête NE a les Trois Dents du Pelvoux (foto: Joan Cabré)

Comí del Canigó (foto: Roger Sant)

Sortida de sol durant l'atac al Pelvoux (foto: Joan Cabré)

HORARI SECRETARIA A.E.C.

De dilluns a divendres de les 18:30 a 21:30 h.

SECCIONS

Secció de Muntanya, Senderisme i curses per muntanya (SM); Secció d'Escalada i Alta Muntanya (SEAM); Secció d'Esquí de Muntanya (SEM); Equip de Recerques Espeleològiques (ERE); Secció d'Esquí (SE); Secció de BTT; Secció Infantil i Juvenil (SIJ); Secció de Caiac; Secció de Cultura (SC); Secció de Turisme Eqüestre i Escola d'Esports de Muntanya Glacera

AGRUPACIÓ EXCURSIONISTA "CATALUNYA"

1912

Padilla, 255-263, primera planta
08013 Barcelona
tel: 933 024 529
e-mail: aec@aec.cat
web: www.aec.cat

Edita: AEC
President: Pere Mansilla
Coordinació: Rosa Maria Soler
2013 **Correcció lingüística:** Jordi Romagosa

Amb la col·laboració de:

Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya
Federació Catalana d'Alpinisme i Escalada

Disseny i maquetació: Xavier Sánchez
Impressió: Empòrium
Dipòsit Legal: B 11805-2015
En aquest butlletí hi col·laboren: Jordi Romagosa, Pere Mansilla, Pep Molinos, Josep Bou, Rosa M. Soler, Javier Aznar, Joan Cabré, Domènec Palau, Anna Tomàs, Miguel Peinado, Carme Capdevila, Ramon I. Canyelles, Roger Sant, Xavier Díez, Jordi Pino i Caterina Rodríguez